

عنوان مقاله:

تغییر نگرش قانونگذار در ماهیت دیه از مجازات به جبران خسارت

محل انتشار:

اولین همایش ملی ارتقاء نظام مسئولیت مدنی در حقوق ایران چالش ها و راهکارها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نبی دهقان - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی و کارآموز قضایی

رضا موسوی آزاده - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه علامه طباطبایی و کارآموز قضایی

علی حنیفه - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه بوعلی سینا و کارآموز قضایی

خلاصه مقاله:

به دلیل اختلافات بسیاری که در ماهیت، آثار و اوصاف دیه وجود دارد، اختلاف نظرهای عدیده ای را در بین حقوقدانان ایجاد کرده است. اگر ماهیت دیه مسئولیت مدنی است پس چرا در ماده 14 قانون مجازات اسلامی آن را مجازات می شمارد. و اگر مجازات فرض شده، چرا در ماده 452 و 454 احکام، آثار و ادله اثبات ضمان مدنی بر آن بار کرده است. می توان اینگونه استنباط کرد که قانونگذار به لحاظ رعایت یکسری از مصلحت ها، دیه را به عنوان یکی از انواع مجازاتها بیان نموده است؛ در حالی که هدفمقنن همسان سازی نهاد دیه با ضمان و مسئولیت مدنی بوده است که در اثبات مدعی خود می توان به این نکته اشاره داشت کهپس از ماده 14، در هیچ یک از مواد دیگر قانون مجازات اسلامی 1392، سخنی از مجازات بودن دیه مشاهده نمی شود و در اکثرمواد از دیه به عنوان مال قلمداد کرده است. لذا با فرض جبران خسارتی بودن دیه، می توان خسارات مازاد بر آن را از باب قواعدمسئولیت مدنی از جمله قاعده لاضرر و تسبیب مطالبه نمود. بنابراین در نوشتار کنونی با روشی تحلیلی و توصیفی به مطالعه و بررسی موضوع پرداخته می شود و روش جمع آوری از نوع کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

دیه، مسئولیت مدنی، جبران خسارت، خسارت مازاد بر دیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832562>

